

Puheenjohtajan tervehdys

Ortopediyhdistyksen ohjelma operatiivisilla päivillä on jälleen tiivis ja hyvin asiapitoinen. Keskiviikko alkaa yhteisessä anestesiayhdistyksen kanssa. Aiheena on vaikeasti vammautuneen potilaan hoito sairaalassa. Yhteisessä ehdottomana etuna on moniammatillinen näkökanta. Lääketiede teknistyy jatkuvasti samalla kun hoidon laadun vaatimukset nousevat. Vaikeasti vammautuneen potilaan hoito vaatii tänä päivänä usean eri erikoisalalan osaamista.

Keskiviikkopäivä jatkuu yhteisessä jälkeen SOY:n omalla ohjelmalla. Torstaina on ortopediyhdistyksen omaa ohjelmaa ja vuosikokous, johon toivotaan laajaa osallistujakuntaa. Yhdistyksen tila on kaikin puolin vakaa ja talous on kunnossa. Hallitus ei toivo paikalle veneenheiluttajia, mutta rakentavaa kritiikkiä ja uusia ajatuksia yhdistyksen toiminnasta kuullaan mielellään. Tällä hetkellä yhdistyksessä vallitseva hiljainen konsensus tuskin kuvaa ihan koko jäsenkunnan tilaa. Keskusteltavaa ortopedian ja traumatologian tulevaisuudesta olisi varmasti paljonkin. Yhdistys antaa vuosittain lausuntoja meidän kaikkien työhön keskeisesti liittyviin asioihin esimerkkinä päivystyksen keskittäminen.

Torstai-iltapäivällä on vuorossa reumaortopedian sesio ja perjantaina kokeillaan uutta järjestelyä, jossa kahdelle erityisalayhdistykselle on annettu rinnakkaiset sessiot omalle ohjelmalleen. Tarkoitus jatkossa olisi näistä perjantain sessioista tehdä vaihtuvat siten, että vuorovuosina eri alayhdistykset saisivat tuoda asiaansa esille. Perjantai mahdollistaa jopa 4 erikoisalasessiota, jos halukkuutta niiden järjestämiseen löytyy. Ohjelmasta löytyy laajoja yhteisessioita anestesiologien ja muiden kirurgien kanssa, mutta myös suppealle erikoistuneita erikoisalayhdistysten järjestämiä ohjelmia. Siinä ehkä operatiivisten päivien idea on parhaimmillaan.

Aika ajoin herää kysymys siitä miksi osallistumme operatiivisille päiville emmekä järjestä samanaikaisesti omaa erillistä ohjelmaa? Kysymys on varmasti aiheellinen, eikä minulla ole siihen oikeaa vastausta. Osaaminen jakautuu yhä pienempiin kokonaisuuksiin ja jopa yleisortopedisten kokousten järjestämisen mielekkyyttä on kyseenalaistettu. Kokouksia ja koulutustilaisuuksia on todella paljon ja kaikkiin ei ehdi. Operatiivisilla päivillä on luonnollisesti merkittävä koulutuksellinen rooli, niille jotka ovat vasta kirurgisen uransa alussa. Samassa paikassa kun on mahdollista kuulla monenlaista. Mutta onko se riittävä syy? Yhdistyksen puheenjohtajana kuulun automaattisesti kirurgiyhdistyksen hallitukseen. Tuo työskentely on hieman muuttanut käsitystäni kirurgiyhdistyksen tarpeellisuudesta.. Vaikka me tiedämme että ns. vanhaa aikaisia kirurgeja ei juurikaan enää ole, vaan on ortopediä, traumatologeja, urologeja, gastrokirurgeja jne, niin suuri yleisö ei ole tästä tietoinen. Suomen arvostetuin ammatti on edelleen kirurgi. Operatiivisen alan laaja tunteminen on erityisen tärkeää kun oma työ subspecialisoituu jatkuvasti. Operatiivisilla päivillä on loistava mahdollisuus järjestää koulutusta yhteisessioina muiden operatiivisten alojen kanssa, kuulla muiden mielipiteitä sekä salissa että vapaalla. Ehkä se sittenkin on ortopedille hyväksi. Ei jätetä tätä mahdollisuutta käyttämättä, ei nyt eikä tulevaisuudessa.

Petri Virolainen
Puheenjohtaja